

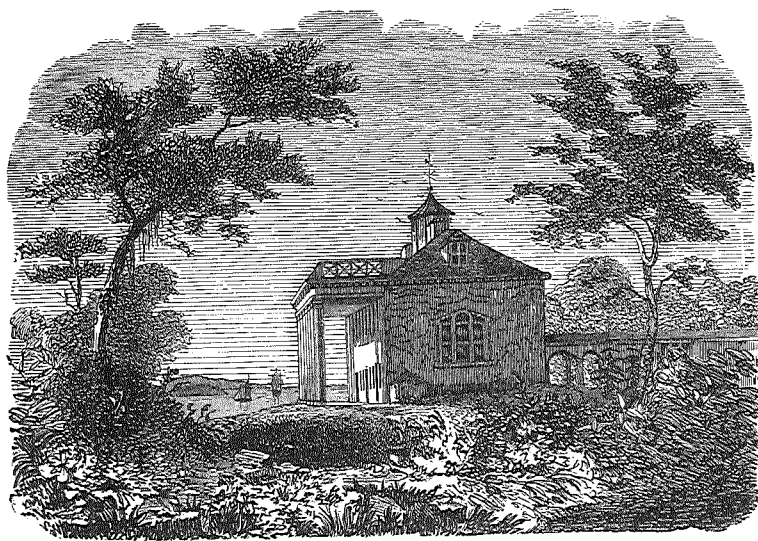
og saa Forholdene, hvorunder de kjæmpede, ikke lignede hinanden i mange Punkter. Ogsaa Washington kjæmpede med Sværdet for Folkets Sag, men han kom længere, end Garibaldi er kommen; thi han valgtes til sit Folks Fører og Styrer og saa for Fredens Sysler, efterat han som General havde indlagt sig udydelig Hæder; han blev Republikens Præsident efterat han havde været Folkets General og Hærfører. Freden sluttedes 1783 og derved blev de Nordamerikanske Kolonier anerkjendte som en selvstændig Stat, hvis Ve og Vel nu blev lagt i selve Folkets Hænder. Det første Præsidentvalg faldt paa Washington; han modtog det — ikke af Lyst, men af Pligt, men han viste sig sin Post voren i højere Grad, end han selv havde troet; Conerne vogede med hans store Pligtfølelse. Sit stille Landssted, Mount Vernon, hvis Billed vort Blad idag viser, Washingtons „Caprera“, hvor han dyrkede sin Jord, og levede i huslig Lykke, forlod han den 16de April 1789 for at følge Kaldet, og atter — efter at han to Gange havde været Præsident, vendte han i 1797 tilbage til dette kjære Hjem, hvor han tilbragte Resten af sit Liv. Allerede den 14de December 1799 døde han her. Hans Død var en Sorg for det hele Folk, ja selv hans Lands Fiender hædrede hans Minde ved at deltage i Sorgen. I Mount Vernons Have blev hans Lig stædet til Jorden, og der hvilede det, indtil Folkforsamlingen i 1830 besluttede at føre det til Hovedstaden, der var givet Navn efter ham og heder Washington. Med Rette betragtes det smukke Landssted med Urefrygt af alle gode amerikanske Borgere; thi de vide, hvilke hellige Minder, der knytte sig til Mount Vernon.

Mit første Møde med Løven.

En engelsk Rejsende, der havde valgt de varme Egne til Maalet for sin medfødte Rejselyst, fortæller om sit Ophold i de vestamerikanske Kolonier, følgende om en Udflugt i Koloniens Omegn.

„Allerede som Gut havde jeg fattet et Slags Kjærlighed til Løven, dens Højmodighed og dens Titels Dyrenes Konge, havde indgydt mig denne Følelse, og jeg længtes efter at gjøre dens Bekjendtskab. Paa min Rejse til Afrika havde jeg udmalet mig, hvorledes jeg vilde omgaaes Løven, og erindrede godt, hvorledes jeg tænkte mig det en let Sag ved „det menneskelige faste Blik“, som der stod i min Lærebog i Naturhistorie, at holde en vred Løve i tilbørlig Afstand. Bistnok havde jeg det ikke saa ganske paa det Rene med Frembringelsen af Tryllelemidlet „det menneskelige faste Blik“, men at det hurtig lod sig gjøre, det var jeg saa temmelig vis paa.

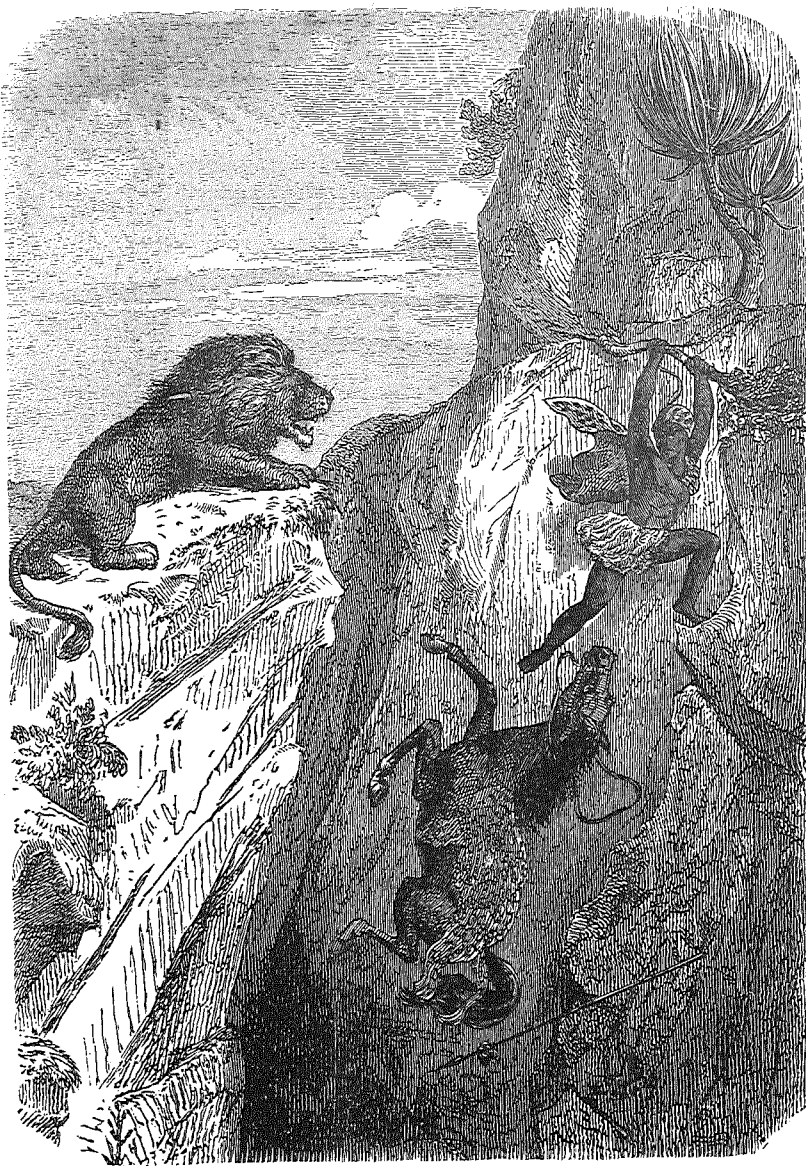
Saa var det da i Juli Maaned, en brændende hed Dag, at jeg skulde ud for at iagttage den ved et halvudtørret Flodleje, hvor Dyrene samlede sig om Aftenen for at slukke sin Tørst. Vi havde redet nogle Mile i rafft Trav og gav Hestene Hvile ved at lade dem gaa i Skridt; min Ledfager,

Georg Washingtons Landssted.

en Indfødt, der oftere havde staaet Ansigt til Ansigt med Løven, fortalte mig meget omstændeligt om sit seneste Møde med Dyrenes Konge. Jeg lyttede med Opmærksomhed til hans Ord, og skjønt Udtrykkene ikke altid vare saa ganske forstaaelige, hjalp han paa Forstaaelsen baade med Hænder og Fødder, saa Fortællingen ikke led derved; thi han fremstillede netop paa den Vis det Hele saa levende og anskueligt, at jeg næsten kunde sige, at jeg havde seet det selv.

Vi vare netop komne til Toppen af en liden Høj, da han vilde begynde paa en ny Meddelelse, men med et standsede han Hesten, taug aldeles, lyttede et Par Sekunder, dreiede saa Hesten til venstre og pegede paa et Afasiokrat, der var et Bøsseskud fra os. Strax efter passerede en Løve ganske langsomt ud forbi Krattet og blev os var.

Forfulgt af Løven.

Jeg saa efter, om mine Geværer var i Orden og vi rede derpaa videre, men lidt tilside for at komme ned til Vandingsstedet, der laa tæt ved os. Løven skulde vel samme Vej, thi den højede ogsaa af. Vi bleve da enige om at forholde os roligt, indtil Løven enten var kommen os ganske nær, eller var gaaet længere bort; vi skulde ikke opægge dens Brede, men kun iagttage den i al Fred. Nogle Minuter vare gaaede i Taushed; min Ledfager saa paa sit Spyd; thi Geværet stode han mindre paa, og Løven nærmede sig os, saa den kun stod nogle faa Skridt borte. Min Hest blev urolig og vilde stejle, men det lykkedes mig at holde den paa Stedet; min Ledfager derimod lod sin Hest saa lidt mere Frihed og pludselig var den kommen nærmere Lø-

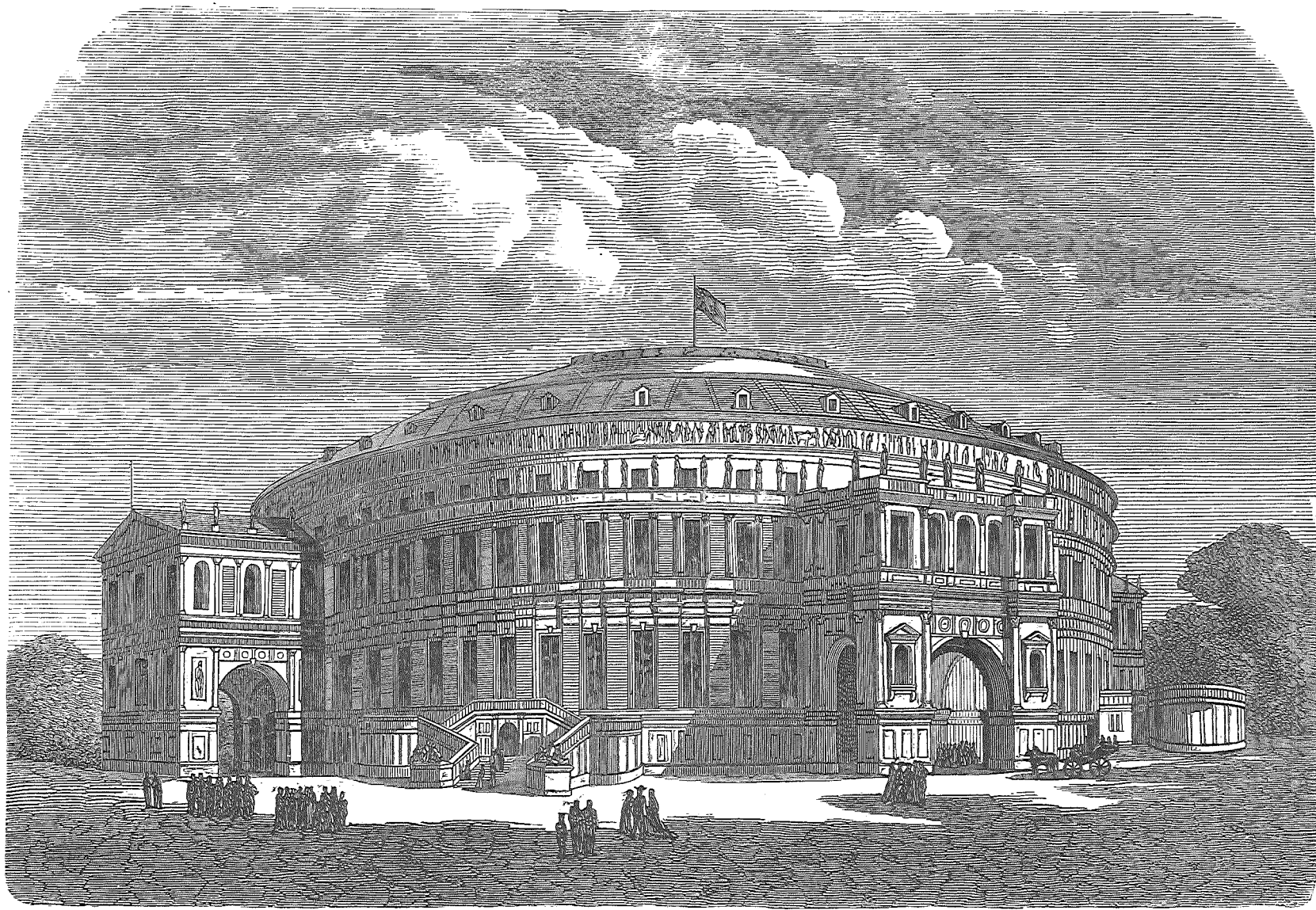
ven end denne syntes om, thi den udstødte et Brøl og gjorde sig færdig til Angreb. Paa et Bink af mig, vendte vi begge vore Heste mod Høiens vestlige Ende, hvor Floden havde ædt sig dybt ind og dannede nu kun en dyb Fjeldløft, thi denne Del var udenfor Regntiden aldeles udtørret. Løven fulgte efter, og ansaa os formodentlig for nogle feige Uslinger, der vilde flygte for at undgaa at blive dens fjerde Bytte. Jo hurtigere vi red til, jo raske blev dens Løb, og for jo før jo hellere at ende Legen, standsede vi Hestene. Jeg belavede mig paa at lægge mit Ansigt i de Følger, der skulde frembringe „det menneskelige faste Blik“ og saaledes rustet og i fast Haab om at kunne beherske Løven, ventede vi paa dens Komme, og den kom, nu og da udstødte den et svagt Brøl, standsede, gif paa igjen og var inden faa Minuter tæt ved os. Jeg kan ikke nægte, at jeg blev noget ængstelig for at „det menneskelige faste Blik“ ikke var tilstrækkelig indøvet; paa Hesteryggen kunde mit Sigte med Geværet ikke blive saa sikkert, som naar jeg stod paa mine egne Ben, og uden at betænke mig længe, hoppede jeg af Hesten, som derpaa satte affted i vild Flugt. Min Ledfager blev siddende roligt, og jeg gif tæt til hans Hest for at have hans ladede Gevær strax ved Haanden, om mine Geværer enten skulde klikke eller jeg skulde styde Bom. Stillingen var ikke behagelig: Elvestuppet eller Fjeldløften nogle faa Skridt til venstre; en Løve i Beredskab til Angreb tæt næved, og jeg afflaaren al Flugt efterat min Hest var løben sin Vej. Stillingen blev mig dog for pinlig, og mit „menneskelige faste Blik“ blev kasferet som ubrugeligt, thi Løven saa kun paa Hesten og den kunde ikke anvende dette Vaaben. Jeg greb rafft til min Bøsse, lagde an og skjød; Løven udstødte et Brøl og Hesten skoot tilside, saa Rytteren nær var faldt af. Nu begyndte en Runddans, Løven var kun faaret ganske let og begyndte strax at forfølge dem, men Hesten var aldeles ustyrlig, den snøstede og stejlede, kastede sig tilside og satte derpaa i Galop henimod Fjeldløften. I et Nu var Sluget naaet, men uden at ændse det brede Svælg satte den ud over, og Hest og Rytter forsvandt; i vildt Raseri og opægget af Smerten af Saaret stod Løven med truende Blikke og brølede paa Skrænten, som om den vilde sætte efter. Jeg kastede

mig plat ned og kryb hen bag nogle Buske tæt ved Skranten for fra dette Baghold at sætte mine Bevæger istand igjen; det affskudte ladede jeg paany, og paa det endnu ubrugte satte jeg ny Knaldhætte. Medens jeg her laa og ventede, undersøgte jeg Omgivelser og kom saaledes til at kaste et Blik over mod den anden Side af Fjeldkløften; men hvor forbausedes jeg ikke ved at se min sorte Ven hænge dinglende i en Busk, der vagede ud af Klipperevnen: snart saa han ned i Dybet som for at vove et Sprang, snart paa Løven, der med Glubskhed betragtede ham uafvendt. Jeg var netop i Begreb med at sende Løven en Kugle, for saaledes at hindre den i videre Forfølgelser; da jeg pludselig hørte et Skrig; jeg saa hen mod min Ledfager, men han var forsvunden fra Grænen og inden jeg hørte det andet Skrig, blev jeg ham vaer paa Toppen af Fjeldkløstens anden

Side. Nu gif det op for mig, Skriget skulde udtrykke hans Glæde — han var reddet og Løven snydt for sit Aftensmaaltid. Den luskede snart af, vandrede i sine egne Tanter til Vandingsstedet, medens jeg og min Neger, hver paa sin Side drog i den modsatte Retning for at komme ned paa Sletten og der komme over til hverandre. Inden en halv Times Gang var han kommen over til min Side, og nu gif vi tilfods tilbage til Kolonien, ikke uden alvorlig Vængtelse for at overfaldes af Rovdyrene i Nattens Mørke. Vi bleve dog snart lettede for vor Betyrning, thi et stort Jagtselskab kom ridende i nogen Afstand fra os og efter nogle Tilraab standsede det, og en ledig Hest blev mig og min Ledfager overladt til videre Afbenyttelse. En Time efter Solnedgang var jeg atter i min luftige Bolig ved Søen — —.

Museet i Syd-Kensington i London.

Bort Billede forestiller Museet i Syd-Kensington i en af Londons Forstæder; dets Grundsten blev lagt i forrige Aar af Dronning Viktoria, i Overvær af en talrig Mennekkeskare, og det er bestemt til at blive et Kunstens Hjem for den store Stads blandede Befolkning. Saadanne Museer, som Mange maasse vilde si blot ere til Tant og Fjas, have dog sin store Nytte, da de tjene som Tilflugtssted saavel for den simplere som bedre Mand i hans Udspredelsestid og udfylder denne med langt renere Glæder end de, der vilde blive ham tildel paa Vin- og Skjenkehuse eller lignende Steder. Englænderne forstaa dette meget godt og indretter derfor disse fine Fornøjelsessteder meget prægtigt, for at Folk skal kunne hygge sig i de skjønne Om-

Museet i Syd-Kensington i London.

givelser. Forøvrigt elsker de i sine Byggeforetagender Måske, der ligesom udtrykke, at dette Verdensfolk ved sin Færd paa alle Jordens Kanter ikke vil lade sig nøje med smaa, knebne Rum, men maa have det umaadeligt Store med en broget Mangfoldighed uden Begrænsning, for at der kan være aaben Plads for Alles Syn og Tanke. Rjæmpedampskibet Great-Eastern, deres store Parlamentsbygning, Krystalpaladset, Monumentet over Prinds Albert m. M. beviser dette. Saaledes ogsaa med nærværende Bygning. Dens Sale og Plads er mestendels indrettede til Theatre for Skuespil og andre Forlystelser og ere beregnede paa at skulle rumme Tusinder; man kan gjøre sig en Forestilling om Størrelsen af et af disse, naar man hører, at alene Pladsen for Musikanterne med deres Instrumenter godt kan rumme tusinde Mennekker. Foruden Theatre er der ogsaa Sale til Malerier, Billedhuggerværker og andre Kunstgjenstande. Endelig er der ogsaa sørget

for et godt Kjøkken, da Englænderne ikke glemmer, at Kogekunsten med sin Gjerning staar i en uafviselig Forbindelse med Trivsel af de andre Kunster.

Christiania.

Den 11 Januar 1868.

Vi have flere Gange omtalt, hvilken stor Betydning Rapselinger og lignende praktiske Prøver af Saade og Fartøier have; vi komme idag tilbage til den samme Hovedtanke og den samme Sandhed, at man lærer Bedriften paa Havet allerbedst i Erfaringens Skole, ligesaa vist som man lærer bedst at sy Sto — ikke af Beskrivelser eller Dmtale, men ved selv at sy og Gang efter Gang at rette paa, hvad galt er. Erfaringen er imidlertid en dyr Lærermester, og netop de, der ere mest henvisne til Erfaringen, ere de fattigste. Derfor skal de bedre Stillede, de Formuende, ligesom ogsaa Videnskabsmanden og Skribenten komme tilhjælp ved at meddele tusinde og atter tusinde Andres Erfaringer og hvad deraf bliver Udbytte. Men alle

disse Erfaringer skulle samles og det gaar smaa med Samlingen, naar hver gaar paa egen Haand; men hurtigere og sikrere gaar det, naar Mange senere sine Kræfter til at samle ind. Dette er en klar Sag, og Historien viser os, at jo flere dygtige Mænd, der have kastet sig paa et Haandværk, en Kunst, en Videnskab, jo hurtigere have de udviklet den almene Dygtighed deri. Først i de sidste Aar har man fundet paa et Middel til at forsøge denne Erfaringsfamlingens Udbytte, idet man tænkte som saa, at jo flere der gives Anledning til og at se Erfaringsudbyttet med egne Øine og prøve Forbedringen paa Stedet, desto lettere og sikrere bliver det ogsaa hans, hans egen Erfaring. Det er denne Tanke, som har stabt Rautemøder, Udstillinger, Landbrugsmøder, Rapselinger, Naturforskersmøder, Studentermøder og alle disse Samlinger af Felt og Udstillinger af Fæ og Fremvisninger af alle mulige Ting og Redskaber.

Nu har der her i Landet været frevet og talt meget om Fiskerbaadene og andre Fartøier og de Forbedringer, som Erfaring har lært de trænge til; men det gaar smaa med Erfaringens Udbredelse til dem, der skulle have mest Nytte af den, nemlig Fiskerne selv. Thi hver mange Fiskere holde vel Aviser eller saa at vide, hvad Bøger og Skrifter melde om den eller hin Erfaring. Dette skjønner man bærer sent til Maalet, og derfor tager man Udtil-

lingstanken tilhjelpe: Fiskerne og Lodsene og Sjømandene indbydes til et Vaadstevne og en Kapsjelling; de skulle der med egne Dine se og med egne Næver prøve, hvor god en Vaarfildbaad kan blive, hvor stor en Lodsbaad kan seile og bære, hvor let og haandterlig et Garn, en Line o. s. v. kan sættes ud, naar saa Manges Erfaring lægges sammen. Slig Erfaring og Kundskab er Guld værd.

Fra Stavanger er nu udgaaet en Indbydelse til at møde frem til et stort Vaadstevne og en Kapsjelling af Vaade og Fartstjer. Samlingen er berammet til 8 August 1868, og der vil blive uddelt Præmier til dem, der paa en eller anden Maade kan give Andre de bedste Erfaringer, enten i Kapsjelling, eller i Vaadprøven eller i Kaproningen.

Det er da af stor Vigtighed, at Mange møde frem og møde med gode Grejer; det er ogsaa vigtigt, at der gives hver den, der viser sig dygtigst, en dugelig Præmie, ham selv til Belønning, og Andre til Opmuntring - samt til Tak fra Alle for, hvad han har gjort til Bedriftens bedre, lettere og billigere Udvælske. Stavanger By har givet 1000 Spd. til Sagens Fremme, og nu opfordrer Komiteen for Vaadstevnet andre Byer og Bygder samt Enkeltmænd til at følge Stavangers Exempel. Komiteen opfordrer Kommuner og Enkeltmænd til at tage sig af denne store Sag, enten saaledes at de sende Vaade og Fartstjer med Udrustning til Stevnet, eller og udfætte Præmier eller skyde til med Penge ellers. At ogsaa alle tre Slags Hjælp kan ydes og er hjertkommen, er jo selvfagt.

I næste Numer skal indtages den foreløbige Forstift, som Komiteen har sat som Regler for Bedømmelsen, men nærmere Bested skal nok faaes senere, saavidt vi forstaa. Det er venteligt, at mange ville følge Opfordringen, og især tør man gjøre sig Haab om, at de store Byer ville gjøre Alt, hvad de formaar. Florø Kommune er begyndt, og Andre ville snart følge efter. Dermed være denne Sag anbefalet paa det Bedste.

— Paa Vandring. Af Poul Bedel. Kjøbenhavn. Gyldendalste Forlag. Vi maa tilstaa, at vi ikke kunne følge med paa Vandringen i denne Urskog af Tanker og Begreber, hvoraf mange som Snylkeplanter væde et uigennemtrængeligt Net mellem allehaande kjendte og fremmede Værter. Der er meget tiltalende i Bogen, men det tiltaler gjennem Forundringen og kan forsaavidt dette Læserens Opmærksomhed; det samlede Indtryk er dog en vis Beklemthed over at færdes mellem alt dette Fremmede, Sønderhuffede og Laagede, hvorigennem man ofte tror at sjøne en Udgang, men blot for at finde en Gjennemgang til noget Nyt af lignende Natur.

— Tolv Prædikener af Stiftsprovst og Overstole-direktor C. H. With. Denne Samling udmærker her sig ved Klarhed i Stilen og Varme i Fremstillingen; den har dertil det Fortrin fremfor saa mange af Nutidens Prædikener, at den er fri for de forslidte Tanker og staaende dunkle Talemaader. Vi kunne derfor anbefale vore Læsere disse Prædikener. (Kjøbenhavn. Gyldendalste Forlag).

— Bud og Hilfen. Tidende for Sjømandsmissionen. Af dette Tidsskrift er udkommet 12te Hefte. Om Kirkefondet ophyses, at det fra 25de September til 18de November er voret med 304 Spd. 123 Skill., samt idigt indkom til Kirken i Lieh 40 Spd., Shields 37 Spd. 24 Skill., i Antwerpen 9 Spd. 24 Skill. Heftet indeholder en Opfordring til Skibsredere om at abonnere paa Tidsskriftet, der fra dette Mars Begyndelse vil udkomme hver Maaned, og blot koste 36 Skill. om Maaned; det er venteligt at denne Opfordring vil imødekommes saaledes, at der ombord i en stor Del af vore Skibe maatte findes et Opbyggelsesblad, der kunde være og vække vore brave Sjømands kristelige Sands. I saagodt som alle Byer ved Kysten findes Kommissionsærere, hos hvem man kan tegne sig.

— Af „Trestem mig Sangbog“, 166 Sange, udfatte for lige Stemmer, til Brug for Skoler og Sangforeninger, af M. A. Udbye, er 2det Hefte udkommet. (Jacob Andersens Enkes Forlag. Trondhjem. Pris 40 Skill.).

— Af „For Ungdommen“ er de to første Numere udkomne. At dømmes efter denne Begyndelse tegner Bladet til at ville blive underholdende. (Expedition: Gundersen. Christiania. 48 Skill. Halvaaret).

— Med sidste Numer af „Børnenes Blad“ fulgte et gratis Følgehefte som Julegave for 1867; det indeholder god Læsning. (Expedition: Jensen. Kristiania).

— Af „Samfundet“, et dansk Maanedsskrift, udgivet af Fr. Krebs, er udkommet 1ste og 2det Hefte. Det menneskelige Samfunds forskjellige Forholde behandles i forskjellige særskilte Opsatser, hvoraf de politiske synes at omfattes med størst Interesse; flere af Stykkerne ere ret interessante og ville vinde danne Læsers Bifald. (Kjøbenhavn. Jørgensens Forlag).

— Af skandinaviske Blades Indhold i sidste Uge. I en ledende Artikel fremhæver Aktonbl. Nødvendig-

heden af en Reform i Undervisningsvæsenet, idet Bladet paaviser, hvorledes der til ingen Nytte sløses med Penge stolende paa at Penge til Skolerne altid ville give gode Frugter. Exempelvis anføres saaledes, at der esteds blev oprettet Skole og lønnet Lærere, uden at et eneste Skolebarn indfandt sig eller meldte sig til Skolen. Paa den anden Side vises, hvorledes Jernbanerne have lettet Skolefølgningen og dermed gaact Undervisningen tilhaande. Akt bl. foreslaar at et sagkyndig Udvalg nedsættes for at foreslaa en Omstøbning.

— Tilstanden blandt Arbeidsklassen i Stockholm er naturligvis nu i Vinter stemmere end ellers; i et Kommunerrepræsentantsmøde skulde derfor blandt andet behandles Spørgsmaal om, hvorledes det Offentlige skulde søge at staae frængende Kvinder Sysselsættelse og derved en hjælpende Arbeidsfortjeneste.

Til den svenske Rigsdag forbereder Regjeringen et vigtigt Lovforslag om en Forbedring af det svenske Pantevæsen, hvorved Underpant og især Pant i fast Eiendom skal blive tryggere og derved forventer man, at det vil blive lettere for Jordbrugere at faa Laan, medens den nuværende Pantelovgivning ikke giver Ublaaerne den fornødne letsindte Udgang til at undersøge Pantestikkerheden i enhver Henseende. Blandt andet skal Thinglysning af emtrent samme Natur, som finder Sted i Norge, foreslaaes indført.

En bekjendt Videnskabsmand Dr. Paistull er af Östergötlands Landsting ansat som Inspektør ved Distriktets Almueskoler, i hvilken Stilling han har at gaa Skoleraadet tilhaande og blandt andet undervise Lærerne i Undervisningsmøder. Aktonbl. fremhæver det som et godt Tegns, at en Videnskabsmand ikke tager i Betænkning at ofre sin Tid og sine Kræfter paa Almueskolens Opkomst.

— Det danske Justitsministerium indhenter i denne Tid Dpgaver fra det hele Land angaaende Gjældsangsstatistik, hvilket sættes i Forbindelse med en Forespørgsel paa Rigsdagen, om Regjeringen agter at afskaffe Gjældsangsstatistik.

Prinds Hans, der har staaet for Styret i Grækenland, mens Kongen var paa Bryllupsreisen, er nu vendt tilbage til Kjøbenhavn. — Den danske Konge er sygt af Banteppe, saa Hystaarsfejerne ikke blev holdte. — Kammerherre Duade, der har i Opdrag at underhandle med Prjssjen, er atter, efter et Besøg i Kjøbenhavn, vendt tilbage til Berlin.

Den danske Rigsdag begyndte den 4de Januar sine Møder paany efter Juleferien.

I Kjøbenhavn er udkommet et nyt Blad „Arbejderen“, der er bestemt at være Organ for alle Landets Arbejdere, Husholdningsforeninger o. s. v. og meddele allsags nyttig Kundskab om Arbejders Kaar, disses Forbedring ved gjensidig Hjælp og Selvsirkelighed. En slig god Tanke burde man ogsaa her i Norge søge at sætte i Værk, og vi henstille til Bergens Arbejderforening, der jo er de øvrige norske Foreningers Mønster, at overveje, hvorvidt den burde tage sig af Sagen.

— Statsraad Stangs pludselige Afreise til Stockholm antages af en Artikel i Aftenbladet at staa i Forbindelse med Statsraad Wergelands Stilling inden Regjeringen. Mod Sædvanen rmtales Wergeland i en høflig Tone. Hans Fjellig indrømmes paa samme Tid som hans store Dygtighed fremhæves og Jersf. mener, at Wergeland bør beholde. Den Drøning, at Armeekommandoen udfilles fra Armeedepartementet, anses for den bedste, men der er lidet Haab om, at dette vil ske. „Aftb.s“ Redaktion slutter sig til Forslaget om en saadan Drøning. Det maa indrømmes, at denne Løsning af Knuden mellem Odelsthinget og Regjeringen var den ønskeligste.

— „Nedenas Amtstidende“ kan ikke billige, at det nye Udvalg, der skal udarbejde Lønningsregulativ for endel forskjellige Embeder, bestaar af 7 Embedsmænd samt 2 Bønder — Bøllstad og Bøhm — hvilke sidste ikke anses for at være saa dygtige til dette Hverv som ønskeligt kunde være.

De sidste Begivenheder.

I de franske Kamre, forhandles i denne Tid Regjeringens Forslag til en ny Armeplan, hvorved Frankriges Hær vil bringes op til en Styrke af 1,200,000 Mand. Oppositionen har bekjæmpet det med stor Heflighed, men, som sædvanligt, med meget lidet Held. Der er bleven fremsat en Række af Endringsforslag, gaaende ud paa Nedsættelse af Tjenestetiden eller andre Indskrænkninger i den forslagne Udsvikling af Frankriges Stridskræfter; men de fleste og mest indgribende af disse ere bleven forfaste med en uhyre Flerhed, og Færløven kan allerede derved betragtes, som i det Væsentlige antagen. Disse Afstemninger og de

Ytringer, som Ministrene og andre af Lovens Forsvarere ere fremkomne med under Kammerets stormende Bifald, viser noksom, hvor enig Regjering og Folk er om at opfatte den nuværende politiske Stilling i Europa, som uanturrlig og svanger med store Kampe, og hvor lidet Frankrige er tilfunds at drage sig tilbage for de truende Fæer og overlade til Prjssjen eller Rusland den Rang, som det hidtil har indtaget blandt Europas Stormagter.

Den mærkeligste af Talerne for Lovens var Krigsministeren, Marschal Niel's, som hyppigt afbrødes af Forsamlings Bifald og i hvilken det ligesom blev udtalt, at Frankrige truedes af fiendtligt Overfald, saalænge det ikke stod saaledes rustet, at det indgød sine Fiender Frygt. „Det franske Folk har altid været meget stolt, og Hæren er stabt i dets Billede. Gallernes varme Blod ruller i vore Arer. Vi kunne ikke længe udholde at leve under en truende Fæer; vi holde mere af at gaa den i Møde, og vi foretrakke Krig for langvarig Uro.“ — Dgsaa Statsministeren Rouher fremkom med Ytringer, der have megen Opmerksomhed forbi de næsten synes at indeholde en Trubfel. Han talte om den af Oppositionen hyppigt gjentagne Sætning, at Frankrige ikke ønsker nogen offensiv Hær (Angrebshær), men kun en defensiv (Forsvarshær). „Derfor disse Ord skulle betyde, at Frankrige ikke tænker paa Erobring, saa samstemmer jeg fuldkommen hermed. Men, naar det engang er kommet til Krig, fordi vi ere bleve angrebne, eller fordi man har saaret vor Hæer, saa vilde det i mine Tanker være taabeligt at tale om en defensiv Hær, og i hvert Fald vilde min Fædrelandskjærlighed søle sig dybt saaret derved. En saadan Krig vilde blive ført ved Frankriges Grænser, og vor Arme vilde da opføre at være defensiv, fordi den med Hurtighed og Kraft vilde bringe Arigens Syvbe over i fremmede Egne.“

Som man kan vide, har disse Ytringer og de gode Udfigter til at den franske Hærløvil gaa saagodt som uforandret igjennem, vakt megen Uro hos Prjssjerne. At Marschal Niel, der længe har været udpeget som den egentlige Fører af Krigspartiet ved Keiser Napoleons Hof, fører et saadant Sprog, er ikke mere end man kunde vente; men at ogsaa Rouher, der altid har udmærket sig som en ivrig Fædresapsfel, altid har forstret om at Frankrige intet havde at frygte, stemmer i med, det er betænkeligt. Prjssjerne vide naturligvis meget godt, at Frankriges Rustninger nærmest ere rettede mod dem, og derfor frømme de prjssiske Blade over af velmente Ytringer af Medlidenshed med det franske Folk, hvem den nye Hærløvil vil paalægge de utaalneligste og usforvarligste Byrder. Det forstaaer sig: det prjssiske Folk har allerede i mange Aar juffet under en endnu stærkere Udskrivning og et forholdsvis endnu langt større Militærbudget, end der er foreslaaet ved den nye Drøning i Frankrige; men Prjssjerne ere nu engang ikke bedre værd; i Frankrige derimod gaar fligt umuligt an, og de prjssiske Blade ere hel forundrede over, at ikke Regjeringens urimeelige Forlangender allerede have fremfaldt en Revolution.

Et engelsk Tidsskrift, der altid har vist sig meget ivrig prjssiskindet, betragter Krigen som afgjort, saafremt den franske Armeplan gaar igjennem. Statsminister Rouher har vistnok søgt at berolige Frankriges Rabeer ved at gjøre opmærksom paa, at Keiseren, saafremt han havde havt krigeriske Hensigter, vilde have forlangt, at Hæren strax og ikke som nu, lidt efter lidt, skulde bringes op til den Styrke, som den efter den nye Armeplan skal have. Men dette er, mener Tidsskriftet, kun en svag Trist, Frankrige vil have Krig, og det kan i det Højeste være et Par Aar, inden det bryder Freden. „Prjssjerne have ventet, indtil Chassispotgerærerne bleve færdige; vilde de ogsaa vente, indtil der staaer 750,000 Mand i Marcku, som have lært at bruge dette nye Vaaben? Frankriges Færfat, at holde en saa vældig Hær i krigsberedt Stand, er en umiskjendelig Trubfel imed Tydskland, og man har nu at oppebie, hvad Tydskland vil svare paa denne Trubfel.“ Tydskland eller rettere Prjssjen har nok ikke meget at svare herpaa; det har allerede forlangt bragt sin Hær op til en saadan Styrke at Land og Folk umuligt kan bære mere; Frankrige derimod vil kunne sige, at dets Rustninger alene er Svar paa Tiltale! Rusland og Prjssjen have hver en Million væbnede Mand at føre i Marcku, og saafremt Frankrige ikke vil overlade sig til disse to Magters Udelmodighed (der, som bekjendt, ikke er meget stor), maa det gjøre, hvad dets Regjering har foreslaaet og hvad det uden al Tvivl ogsaa vil gjøre.

Myheder.

Fra Flagstad. (Brev til norsk Folkeblad). Den 11te December gik et Skib af Stabelen paa Starbo i Flagstad. Det fik Navnet Noah, skal rigges til Bork og vil komme til at maale ca. 200 Rom-Læster. Nederiet er Brødrene Pedersen og Salvesen. Forrige Aar gik Barkfi-

bet Luther af Stabelen paa samme Værst. Det maaler ca. 180 Rom.-Læster og er bygget af omtrent samme Rederi som Noah. Ret overfor paa den anden Side af den smale Fjord gif ifjor Skibet Karoline af Stabelen, der tilhører L. Jensen m. Fl. Efter Sigende skal der saavel paa Stonbo som paa L. Jensens Værst „Støp“ strækkes Kjølen til to nye Fartøjer, der skal paabegyndes til næste Foraar. Dette er glædelige Tegns paa Foretagsomhed og Fremskridt paa det materielle Felt, men de gode Flagstads-beboere har ogsaa i den senere Tid vist, at de ikke vil staa tilbage, naar det gjælder at fremme Oplysningens store Sag. Saaledes blev der paa et Møde paa Stonbo, der holdtes næst før Jul, besluttet at bygge et nyt Skolehus, da det gamle befandtes at være utilstrækkeligt for det tiltagende Børneantal. Mødet lebedes af den dygtige og elskede Provst Berg. Man enedes snart om at faa et nyt Skolehus; men nu blev der Spørgsmaal om at skaffe Midlerne tilveje. Der blev foreslaaet at tegne sig for frivillige Bidrag, og der blev strax tegnet omtrent 600 Spd., idet Madame Salvessen og L. Pedersen skrev sig for 100 Spd. hver; Børnene Salvessen og Børnene Pedersen for 50 Spd. hver. Skolehuset skal indeholde 2 Læseværelser og Familiebekvemmelighed for Læreren.

Statsraad Stang er i disse Dage afreist til Stockholm. Ved Døden ere afgaaede forhenværende Sorenstr. Barth paa Moss i en meget høj Alder, forhenværende Storktingsmand og Lensmand Støren paa Næs i Romerige og forhenværende Postmester paa Frederikshald, Ritmester Holmsen.

Mord. Enken Margrethe Dsbatter, der ene beboede Pladsen Bistvothen under Stebsmo Præstegaard fandtes om Morgenen den 30te Decbr. myrdet i sin Seng. Mistanken faldt paa en svensk Arbejdsmand, der efter nogle Udflygt tilfod Forbrydelsen. Paa Anmodning havde han faaet Tilladelse til at sove paa Gulvet om Natten i samme Rum som Enken havde Natteleje i sin Seng. Gjærningen fulbragte han ved at staa Enken, medens hun laa i dyb Søvn, med en Biemer i Tindingen og derpaa med en Dre i Panden. Som Bevæggrund angiver han, at han ønskede sig ud af Verden, da han i sine fattige Raar ikke havde mere at leve for.

Døds i Paris. Telegram i Dagbladene melde, at der den 7de Januar har været Døds i Paris; Mængden raabte „Med med Regjeringen! Leve Republikken og Friheden!“ Militæret splittede Hoben ved Bajonetter.

Bedpriserne stige med Kulden. Under Bladets Løry-priser sees, at Veden stiger i Pris og er især meget høi paa Vestlandet, f. Ex. i Stavanger, hvor Virkeved er nær dobbelt saa dyr som paa Frederikshald.

Gudstjeneste for sidste Gang holdtes Søndag 29de Decbr. for den nu opløste tyske Menighed i Mariækirken i Bergen.

Aftenbladet om Storktingsvalgene. I sin Nytaarsbetragtning opfordrer Aftbl. enhver Vælger til de kommende Storktingsvalg at gjøre sin Mening gjældende om de paa Dagsordenen staaende Grundlovsforandringer, navnlig om aarlige Storkting.

Bergens Brandassuranceselskab har optjent et Overskud af omt. 20,000 Spd., inkl. uoptjent Præmie.

I Bergen er Rector Geelmuyden gjenvalgt til Ord- fører og Dispassør Beyer til Viceordfører i Formandskabet. — De tre Spasurancelskaber, „Neptun“, „det Bergenske Spasurancelskab“ og „Njord“ har ved Aarets Udgang vist en optjent Beholdning af 5,068 Spd. 62½ f, 8,640 Spd. og 3,304 Spd. 102 St. — Adressavisen vedbliver at vække Bergensernes Uvilje endog efter at dens Privilegium er indløst, at dømme efter nogle Artikler mod den i Bergensposten. — En Indsender af dette Blad vil, at Adressavisen nu skal blive frataget Avertissementerne om de officielle Efterretninger, Proklamata, Loangsauktioner o. s. v., hvilket Privilegium det Offentlige nu antages at kunne bortgive til hvilket som helst Blad paa Stedet. — Over Stadshauptmand, tidligere Skolebestyrer Fiskers Grav er reist en Mindesøjle af Ieben rød Granit.

Hamarø Stiftst. anbefaler større Omhu og Iver end indtil har været vist ved Valgene af Storktingsrepræsentanter. Biskop er Vælgernes ligefremme Indflydelse paa Valgets Udfald med vor nærværende indirekte Valgindretning betydelig vanskeliggjort, men Noget kan dog efter Bladets Mening gjøres, hvis de Stemmeberettigede for Alvor vil benytte sin Ret. Videre mener det, at man ikke skal gaa ud fra den Mening, at en Embedsmand er mistænkelig og uskikket til at blive valgt, fordi han er Embedsmand, og Bonden mere duielig, fordi han er Bonde, men at det kommer an paa Mandens Dygtighed til at ivaretage Folkets Lary og erindre om, at mangen Embedsmand har virket mere til Bondestandens Vel end Bonden selv forfod og kunde være med paa.

Hovedbejen fra Korregaarden i Aftm Præstegjeld gennem Spydeberg og Haabøl til Akerhvs Amts Grændse ved Sandbøl Bro er befalet neblagt.

Tjelfrossen i Sneen har man af J. og L. Antst. undet en Pige paa Bejen mellem Gaardene Lindehem og Tjølling.

Bergensposten udkommer efter Nytaar som Dagblad alle Dage undtagen Mandag og den anden af to paa hinanden følgende Helligdage.

Et Brev fra Bilbao, indtaget i Bergenspost, oplyses man om de store Tab, som vort Lands Klippfiskhandlere paa Spanien lide ved Kommissionærernes daarlige Omfjorg for de norske Interesser paa Afvikningsstedet, idet disse gjøre sine Venner i Indlandet store Indrømmelser paa Prisnedfættelser, medens den raske Afvæjning og de manglende Beholdninger af Klippfisk burde lade dem bare blive langt bedre betalt. Bladet beklager Mangelen paa Enighed mellem de norske Afslædere og haaber, at de snart ville enes om Forholdsregler, som gjør en hurtig Ende paa det beskaende Misforhold.

En ny Postoverenskomst med Frankrig er nu endelig vedtaget, hvorefter Portoen af et Brev vil gaa ned fra 26 til 15 f, og 19 f, om det sendes ubetalt. Vægten for et enkelt Brev er desuden ubdvidet til et halvt Lod (Vollust).

Umaaadelige Snemaßer har i Decbr. bedækket de sydlige Europas Lande og næsten med hver Post indløbe Efterretninger om Sne- og Isfjred, om Mennesker, der ere begravede i Sneedriver, om tilfjggede Beje o. s. v. I Tyrrol ligger Sneen 8 til 10 Fod højt. Flere Jernbaner have maattet standse og man har maattet træffe overordentlige Foranstaltninger til Posternes Befordring ved Stafetter o. s. v.

Varten paa China. Idet Bergensposten indtager et i Aftenbladet meddelt Foredrag om de kinesiske Handels- og Søfartsforholde, holdt af den svenske Løjtnant Amnerstedt, henstiller Bladet til Bedkommendes Overveieelse, om ikke de øvrige norske Byer, hvis Skibsforhold interessere, ere ligesaa store eller større end Christianias, burde nyde godt af Løjtnantens personlige Oplysninger.

En dansk Gresborger. Digteren H. C. Andersen er som før meddelt, bleven kaaret til Gresborger af sin Fjødeby Odense. Om de nærmere Omstændigheder ved denne sjeldne Begivenhed, meddeler danske Blade Følgende: Andersens Svar paa Dptagelsen som Gresborger lød saaledes:

„Den store Gresbevisning, som min Fjødeby forunder mig, overvælder og løfter mig. Jeg maa tænke paa Øblenschlagers Alladdin, da han ved den vidunderlige Lampe havde rejst sit herlige Slot, traadte hen til Vinduet og sagde: „Dernede gif jeg som en fattig Dreng“. Dgsaa mig har Gud forundt en saadan Mandens Lampe, Poesien, og naar den lyste ud over Landene, og man der glædede sig ved den og gav den Erfjendelse, jagde, at den lyfte fra Danmark, da bankede mit Hjerte i Glæde: jeg vidste, at jeg i Hjemmet havde deltagende Venner, og tilvisse i den By, hvor min Bugge stod; og denne giver mig paa denne Dag et saa hædrende Bevis paa sin Deltagelse, forunder mig en Gve, saa overvælbende stor, at jeg dybtbevæget kun kan sige Dem min hjertelige Tak.“

Borgerbrevet lyder saaledes: „Kommunalbestyrelsen i Staden Odense gjør vitterligt: I Betragtning af, at Digteren Hans Christian Andersen har skjænket vort Fædreland uforgjængelige Statte og derved bidraget til at hæve dets Navn ogsaa blandt Fremmede, have vi valgt og kaaret ham til Gresborger i hans Fjødeby Odense. Til Vidnesbyrd have vi udsærdiget dette Diplom under vore Hænder og Stadens Segl. Odense Raadhus, den 16de November 1867“. Derpaa følger Underkrifterne. Paa Titellbladet læses i Midten: „Diplom som Gresborger i Odense for Hans Christian Andersen, Statsraad, Ridder af Dannebrog, Dannebrogsmænd m. fl. D.“ Umiddelbart under denne Text sees en Pennetegning af St. Knuds Kirke. Titellbladet, der er indfattet med en sort Ramme i afgang Kirkant, er omgivet af allegoriske Fremstillinger. Ovenover sees en Bignet, forestillende Eventyrets Genius med Sommerfuglevinger, ridende paa Fantasiens Prm. Paa venstre Side: Rosenalfen: Alfen kysker den Dødes Hoved, medens Jasminens Genius flyver bort med Høvnens Spyd — Klobshans, der med Træktoen og den døde Krage rider til Prindsessen paa Gedebukken — Den lille Havfrue. Paa højre Side: Storkfamiljen, Fyrstjet: Soldatens Hund henter den sovende Prindsesse — Klokkedybet: Lamanden fra Odense la sidder ved den suntne Kirkekloffe. Over Texten: Tommelisse: Tommelisse hos Markmusen, medens den rige Muldvarp melder sig som Frier. Under Texten: Springfyrene: Gresshopperen, Springgaaßen og Kappen. Paa Jorden: Ole Lufte — Hyldeborger, der løfter Laaget af Tjepotten — Noget: Hylbemargrethe, der kommer til Himmerig. I en Kapsel er vedhængt Odense Bys store Segl. Efterat Protokollen over denne Handling var oplæst, forlod under levende Hurraraab den nye Gresborger Sagen, led- laget af Byraadets Medlemmer.

Fl. 4 Eftermiddag samledes man i Raadhusets fest- ligt smykkede Sal, hvor Gressgjæstens Brystbillede var an-

bragt paa et Jodstykke i Midten af Salen ud i mod Gaar- den og omgivet af Medalsjoner med Indskrifterne: „Den 2den April 1805“ (Digterens Fjødelsdag), „Den 4de Sep- tember 1819“ (den Dag, da han forlod Odense), og „Den 6te December 1867“; saamange Mand og Kvinder af de forskjellige Stænder, som Salen kunde rumme (ialt 250) vare tilstede. Talernes Række aabnedes af Borgemester, Justitsraad Mourier, som ubragte et Leve for Kongen. Efter at en Sang af S. var afungen, talte Gressgjæsten W. Peterfen for Gressgjæsten. Denne takkede, og derpaa talte Biskop Engelstoft for Danmark. Statsraad Koch ubragte en humoristisk Skaal for Andersens Kone, hvorpaa Oberst Vaupell ubragte en Skaal for hans Børn, der ere fødte, og for dem, der ville komme.

Efterat endnu endel Skaalere vare ubragte, hævdes Festmaaltidet, og kort efter begyndte Ungdommen at komme. Før Ballet tog sin Begyndelse, afgang Børnene en af K. forfattet Hilsen til Digteren H. C. Andersen. — I Aftenens Løb glædede Digteren de tilstedeværende ved at oplæse to Eventyr. Under Ballet indløb fra Kongen følgende Tele- gram: „Til den Dem idag viste Udmærkelse af Deres Fjødelyes Borgere bevidner jeg og min Familie vor oprigtigste Lyønskning. Christian R.“, der modtoges med almindelig Jubel. Dgsaa fra Studenterforeningen og fra Slagelse Haandværkerforening indløb der Telegrammer.

Et stort Fakkeltog, hvori Byens samtlige Korporationer med Janer deltog, og som talte 150 Fakler, drog omtrent Kl. 8 ud fra Vanddirektør Bierfruns Gaard paa Bester- gade og bevægede sig ad Bestergade til Flakhaven, hvor det gif i Zigzag henimod Raadhushets Gavl. En Deputa- tion bragte Digteren Hilsen og Tak, hvorfjor han takkede fra et Vindue. Derpaa kastedes Fakterne i Baal, og To- get opløstes.

Jenierne fare stygt afsted i England og te sig som Nøvere, Mordbrændere og djævelbesatte Mennesker. Sels Jrlændere, som tidligere have haat et godt Ord at sige til Jeniesagens Fremme, vende sig nu med Ulfkj bort fra deres forbryderiske Gjærninger og leder Almenheden om ikke at forverke Jenierne med Jrlændere, eller hines Forbrydelser med disses gode Sag. Jenieske Uviser meddeles en Masse Anslag mod Liv og Guds, selve Dronningen har de haat til Hensigt at myrde, ikke at tale om en Mængde offentlige Betjente lige op til Ministrene Derby, Stanley og Harby. Der er forfjgt paa at sprænge et Jængsel, hvor Jenier vare arresterede, i Luften, men det glap. Gasværket i Glasgow havde de og til Hensigt at sprænge i Luften, i Postkasser lægge de smaa Helvedsmaskiner, der ødelegger Brevene og skambænder Folk. Et Baabenhus blev plyn- dret af dem, og de toge med sig Sabler, Gævarer og 300 £ Patroner. Natten til Julaften vare 6 Baade seede at fætte ud fra Queensdowns Havn, formodentlig med de rø- vede Baaben for at bringe dem til et Spørverfisk, de har. Et engelsk Krigsskib skal strax i Spen for at opsjge og fange dem, og vove Dyst med andre svenske Spørverfiske, som Rygtet siger at krydse under Rytten. I London er man ovenpaa alt dette meget angstelig, og til frivillig Po- litihjælp har meldt sig 30,000 Mand.

Det amerikanske Storkting har med 108 Stemmer mod 57 besluttet, at Præsident Johnson ikke skal sættes under Anklage. De grove Beskyldninger mod ham ere nu faldne, og flere af hans virksomste Anklagere blandt Uvis- jerne flaa om og udtale sin Glæde over at „den dumme Anklage er tilende“.

Paven og Napoleon. Det er Stik og Brug, at Paven velsigner og sender en Hat og et Sværd til den Fjeste, som bedst har forsvaret den katolske Kirkes Inter- esser. Saar har Paven sendt den velsignede Hat med Sværd til Napoleon som Tak for hans Chasjepotgeværens gode Virkning mod Garibaldiisterne.

Englands Krig mod Abyssinien gaar ikke hurtigt fremad, da Englænderne have overordentlige Vanskeligheder med at skaffe Proviant og Vand til sine Folk og Heste; Veirslaget er saa omfjstelig, at Varmen gaar i en Dag fra almindelig stærk Sommervarme pludselig ned til Frost. Keiser Theodore var draget afsted med alle de europæiske Fanger dels i Venker dels paa fri Job. Noget Træfning har endnu ikke staet.

Kornpriserne for udenlandt Vare i Partier ere:

	Chr. a	Bergen.	Arend.	Fred. hald.
Rug	6½ Sp.	6 Sp.	6½ Sp.	6½ Sp. pr. Ld.
Byg	4½ —	4½ —	—	—
Hvede	8½ —	8½ —	—	—

Løvepriserne i Christiania 10de Januar, Frederikshald 7de, Arendal 6te, Stavanger 4de og Bergen 2den Janr. (De fra Drammen og Christianssand kom for sent).

	Chr. a	Fr. hald.	Arendal.	Stav.	Bergen.
Drefjød	4, 4½	3½	5, 8	5	4, 5 Ort Bø.
Ralsvehjød	5, 5½	—	4, 6	—	—
Faarefjød	5	—	5, 6	5	—
Fleß	5½, 6	5	7½, 8	7	—
Eg	—	32	40, 48	36	f Snes.
Smør	12, 13	11	12, 14	12	10, 11 Ort Bø.
Poteter	10	11	10, 12	8, 10	12 Ort Bø.
Egved	—	—	14, 15	—	— Ort Fav.
Birkeved	15, 17	12	15	22	20 —
Furuved	12, 13	9	12	17	—
Granved	10	—	10	—	—
Bølskjød	6½, 8	9½	—	15	— Ort Skjø.

Desuden i Christiania: Timotheihjød 2 Spd. a 2 Spd. 12 f, Rughalm 96 f a 1 Spd., Byghalm 1 Spd., Hav- rehalm 84 f a 1 Spd., Havremel 6½ a 7 Spd., pr. Skpd. Byg 3 Spd. 72 f a 4 Spd. (Fr. hald 3 Spd. 48 f a 4 Spd. 36 f, Rug 5 Spd. 96 f a 6 Spd.) Havre 2 Spd. a 2 Spd. 48 f, (Fr. hald 30 f pr. Skpd.) pr. Lønde; Talg 1 Spd. 24 a 1 Spd. 36 f pr. Skpd.; Gaas 1 Spd. a 1 Spd. 24 f, Tiur 96 f, Njøfj 60 a 66 f, Marfugl 42 a 48 f, Kyver 24 f (i Bergen 30 f), Hjerper 24 f pr. Skf. (i Bergen: Gammelst 5 a 5½ f Marken) (Arendal: Hummer 6 a 8 f pr. Skf., Øfers 4 Ort a 1 Spd. for 100 Stykker; Stavanger: Smaasild 20 f Snes).

Abonnenterne ahmødes om at indsende Betalinger inden denne Maanedes Udgang. Reisterende Betaling 1867 maa indsendes strax om Forfjendelse skal ved-

Norsk Folkeblads Expedition

er fra Nytaar af i Nedre Slotsgade No. 13, 2den Etage. Kontortid fra 9-1 og 4-7.

I Elverums Præstegjeld i Østerdalen er atter en Lærerpøst ledig med Løn for en duelig Stiftsseminarist 2 Spd. 30 f (men ellers 1 Spd. 60 f) for Skoleugen. Forsaavidt Kisten ikke nydes in natura, godtgjøres den med 24 f for Dagen. Den ansøttendes Lærer forpligtes til for det Første at overtage 27 Ugers Undervisning i 3 Kredse, der ligge milesvidt fra hinanden i Skovbygdernes Jberfant, samt til efter Skolekommissionens Bestemmelse at finde sig i at faa baade flere og færre Uger jaavel som i at betjene andre Kredse. Skolen holdes overalt i faste Lokaler. Ansøgninger, skide til Hamars Stiftsret og bilagte med behørig Attest, hvoriblandt navnlig om Vedkommendes Forhold lige til den seneste Tid, indsendes inden 15 Febr. til Underknekte.

De 2 i forrige Aar averterede Lærerpøster her ere besatte. Elverums Præstegaard 2 Janr. 1868.

Gjersens,
Sognepræst.

I vestre Thotens Præstegjeld er en Skolelærerpøst ledig i Distriktet Sørlimarken. Der skal undervises 27 Uger aarlig. Lønnen er 1 Spd. 60 f og 1 Spd. Kosthold ugentlig, Lys og Brænde samt Renholds-Godtgjørelse 12 Spd. aarlig. Skolegaarden Ulstrup, der bliver at afbenytte af Læreren indeholder 3 Værelser og Kjøkken; det ene Værelse bliver at afbenytte til Skolen, indtil et 4de Rum i Bygningen, som egentlig er paatænt til Skolelokale, kommer istand. Skolelæreren har desforuden Brug og Afbenyttelse af 25 Maal Jord, hvoraf det Meste er dyrket Mark. Ansøgninger om denne Pøst, skide til Hamar Stiftsret, indsendes inden 6 Uger fra Dato, i portofrie Breve, til Underknekte; det bemærkes, at Posten, strax efter Udværelse til samme, maa tiltrædes.

Vestre Thotens Præstegaard 6te Januar 1868.
Wihl. Magelisen.

Huslærer.

En Seminarist af bedre Familie ønsker en Huslærerpøst. Expeditionen opgiver Adresse.

Ledig Lærerpøst.

En Skolelærerpøst i Stamnæs Hovedfogd i Aftahaug Præstegjeld paa Helgeland er ledig. Skolen holdes i 36 Uger aarlig i lejede Lokaler med Kosthold paa Skolestedet. Lønnen er 1 Spd. 90 f pr. Uge. Den ansøttendes Lærer maa finde sig i, at Skoletiden bliver bestemt fra 32 til 40 Uger. Ansøgninger om denne Pøst indleveres til underknekte Sognepræst inden 6 Uger fra Dato.

Aftahaug Præstegaard pr. Sandnæsøen den 28de Decbr. 1867.
Fegth.

Ledig Lærerpøst.

En Kredsskolelærerpøst i Dagne Sogn i Kirvaags og Vatnemo Kredse med for Tiden 20 Ugers aarlig Undervisningstid, — 1 Spd. pr. Skoleuge i Løn af Skolekassen og som sædvanlig, enten Kost og Herberge in natura hos Beboerne i Skoletiden, eller en Pengegodtgjørelse derfor. Andragender, om denne Pøst, skide til Christiansands Stiftsret, indsendes inden 29de Januar anstundende til Underknekte.

Egerfunds Præstegaard, den 30te December 1867.
K. A. Bugge.

Bekjendtgjørelse.

Da Jordemoderbestillingen i Romskaug, Anner til Nødenæs, er bleven ledig, opfordres de, der maatte ønske at erholde denne Bestilling, for hvilken en Løn af 30 Spd. aarlig, foruden frit Hus og Brænde, er bevilget, til inden 6 Uger fra 17de December 1867 at ville i betalte Breve indgive Andragende til Smaalenes Amt.

Ledig Jordemoderbestilling.

Jordemoderbestillingen i Vestfossen i Efers Præstegjeld med Løn og Emolumenter ialt 46 Spd. aarlig, er nu ledig og kan søges i en Tid af 6 Uger fra Dato. Andragender maa indsendes hertil i betalte Breve. Buskeruds Amtmandsembede, 28 Decbr. 1867.
Breder.

SKANDIA

Brand- og Livsforsikringselskab med Grundkapital: Femten Millioner Rd. Rmt. overtager Forsikringer i alle Landdistrikter til 30 tredive — Skl. af hvert 100 Spd. pr. Aar. Man kan henvende sig til Hovedcontoret i Christiania eller Agenten i nærmeste By.
M. P. Paulsen,
Generalagent.

Brandforsikrings-Selskabet „NORDEN“

overtager Forsikringer i Landdistrikterne paa almindelige Landbonærings-Gjenstande til 1/4 pCt. eller 30 Skilling af 100 Spd. for Aaret; man henvende sig til Hovedcontoret i Christiania eller nærmeste Agent.
Jacob Ihlen. H. F. Løkke. Olai Olsen.
M. Langaard. J. Birch.

C. F. Gjerdrum,
adm. Directeur.

Bekjendtgjørelse

fra

Telegraf-Direktøren.

Under forestaaende Vinterfiskerier aabnes i indeværende Maaned efternævnte Telegrafstationer:

I det sydlige Vaarsildfiske-Distrikt, omkring den 10de dennes efter nærmere Opslag, Stationerne Espevær, Kulleseid og Røvær, hvoraf førstnævnte holdes aaben som Stationer af 2den Classe fra Kl. 8 Formiddag til 1 Eftermiddag og fra Kl. 3 til 9 Eftermiddag, de sidstnævnte ligesom tvende Feltstationer, der anbringes, hvor Fiskets Tary maatte kræve det, holdes aabne som Stationer af 3die Classe, nemlig alle Søndage fra Kl. 9 til 12 Form. og fra Kl. 4 til 7 Efterm., samt Søn- og Helligdage fra Kl. 4 til 6 Efterm., hvilken Aabningstid dog efter Fiskeriets Behov kan forlænges 1 à 2 Timer;

I det nordlige Vaarsildfiske-Distrikt ligeledes omkring den 10de efter nærmere Opslag Stationerne Skorpø, Kinn, Batalden, Larsnæs og Sandshavn, af hvilke førstnævntes og sidstnævntes Aabningstid er som for Stationer af 3die Classe bestemt;

I Lofoten, efterat Opsynet er traadt i Virksomhed i sidste Halvdel af Januar, Stationerne Skroven, Svolvær, Storvaagen, Henningsvær, Stene, Balstad, Reine og Sørvaagen; desuden have en Feltstation, som efter Opsynschefens nærmere Bestemmelse vil blive benyttet vekselsvis i Brettesnæs, Østnæs fjorden og Sund. Alle disse Stationer holdes aabne som Stationer af 3die Classe.

Telegrammer, bestemte til Lofoten, modtages paa alle Landets øvrige Telegrafstationer og befordres over Bodø til nærmeste af Lofotens Dampskibs-anløbssteder, hvorfra Viderebefordring foregaar pr. Telegraf til Adressestationen; omvendt kunne Telegrammer, indleverede paa Localniernes Stationer, befordres paa samme Maade til Stationerne i Landets sydlige Deel. Foruden det almindelige Gebyr for saadanne Telegrammer, erlægges Postporto for reccommanderet Brev.

Christiania den 4de Januar 1868.

Til Amerika.

De i Emigrantarten fordelagtig bekjendte metalhuede og hurtigseilende første Klasses Skibe „Refondo“, „Chapman“, „Caroline“, „Olaf“ m. Fl. vil af os blive expederet fra Christiania til Kvebek med Passagerer i Løbet af April anst. „Refondo“, drægtig 481 Læster og med næsten 9 Fod høit Mellemdæk samt „Chapman“ og „Olaf“ ligger allerede til skue paa Christiania Havn. Fragten er billig og de øvrige Betingelser favorable for Emigranter. Enhver nærmere Oplysning erholdes ved skriftlig eller mundtlig Henvendelse til

Blichfeldt, Knoph & Co.,
autoriserede Emigrationsagenter,
Prindsensgade No. 3, Christiania.

Verdens Gang.

Man kan fremdeles tinge Bladet „Verdens Gang“ paa Posthusene og i Bogladerne. Pris 24 Skill. fjerdingaarlig.

No 1 og 2 af Ugeskriftet

For Ungdommen

indeholder: En Udflugt (med Tegning), Bilde Elefanter, Abyssinien, Langt inde i Urskoven, Fortjælligt. Nye Bøger. Pris 48 f pr. Halvaar og 8 f i Porto. Bestilles paa alle Posthuse, hos Boghandlere og i Christiania tillige hos Bogtrykker Gundersen, Storgaden 18.

Norsk Folkeblad.

De, der fra Nytaar af ville begynde at holde Norsk Folkeblad, anmodes om at bestille Bladet (hos en Boghandler eller paa det nærmeste Posthus) inarest muligt, helst inden Januar, for at Forpagelsen i Bladets nuværende Dnlag kan bestemmes i betimelig Tid. Ubestemt med Bestillingen kan forvalde Ulemper, hvilket var Tilfældet ved forrige Aars Begyndelse, da Dnlaget blot blev forøget med 3,000 Exemplarer, medens de senere indløbne Bestillinger bragte Abonnementet adskilligt op over 8,000, saa at Mange senere hen ikke kunde erholde Aargangen fuldstændig paa Grund af et for lidet Dnlag. — Prisen er for Bladet paa simpelt Papir 30 f (35 med Posten) for Fjerdingaaret, og 48 f (56 med Posten) for fint Papir, hvorpaa Billederne tage sig bedst ud; for Halvaar eller helt Aar forholdsvis. 1te Aargang erholdes fremdeles til Abonnementpris; af anden Aargang er kun Exemplarer af de 3 sidste Fjerdingaaret at erholde.

Paa Foranledning oplyses, at Betalingen gjerne sees erlagt for et halvt eller helt Aar ad Gangen, hvorved man mindre udsættes for Stands i Postforjendelsen. NB. Dnflæs Bladet tilsendt i luftede Dnslag og særskilt, kan dette erholdes fra Nytaar af mod et Betalings-tillæg, der dækker de dermed forbundne Omkostninger, hvormod nærmere Betingelser. Dette Tillæg vil antagelig blive 2 eller 3 fjerdingaaret. Forsendelse i luftet Dnslag maa bestilles særskilt.

Christiania. H. Tønsbergs Bogtrykkeri.

Ny illustrerad Tidning.

anmälar till prenumeration sin fjerde ärgång. Fortgående på samma bana, som hidtills tillvunnit henne en ständigt ökad publiks bevägenhet, skall tidningen sträfva att i text och bild motsvara hvarje billig fordran.

Från Onkel Adam, Orvar Odd, Jo. Jo., Erik Bögh, Victor Ryberg, Fr. Hedberg, Lea, Carlino, Pilgrimen, L. Dietrichson, C. L. m. fl. har redaktionen att motse bidrag äfven under ingående år, och Aug. Blanches tecknar fortfarande i Ny Illustrerad Tidnings spalter sina „Tafolor ur Livet.“

De flesta bland våra framstående konstnärer lemna bidrag till tidningens illustrationer, och serier af Edv. Berg, A. Malmström, V. St. Lerche, T., m. fl. komma att fortgå. Åt den fosterländska konstens skilda grenar skall tidningen egna en liflig uppmärksamhet. Serien af Rigsdagsporträtter kommer att fortsättas, äfvensom naturvetenskaplig och konsthistorisk öfversigt, samt för de särskilda årstiderna, en illustrerad mode-revy.

På Ny Illustrerad Tidning, som utgifves i Stockholm hvarje lördag och med fredagens aftonsposter expedieras till landsorten, kan prenumereras såväl å postkontoren som i bokhandeln samt inom hufvudstaden på de dagliga tidningarnes utdelningsställen och å tidningens egen byrå, Munkbrogatan n:o 6, hvarifrån tidningen, genom redaktionens försorg och utan någon kostnad för mottagaren, kringläses till der antecknade prenumeranter inom hufvudstaden.

Prenumerationspriset är lika öfver hela riket (i landsorten postförvaltarearfvodet indberäknadt) 12 rdr. för helt år, 6 rdr. 50 öre för halft år och 3 rdr. 50 öre för ett kvartal.

Stockholm i December 1867.

Redaktionen.

Paa Forfatterens Forlag er udkommet og er at erholde i Bogladerne:

Det objektive og det subjektive Synsbegreb eller Menneffets Tilstand i Syndefstanden. Af L. Knutsen. Pris 16 Skill.

Om Konfirmationstvangens Ophævelse, af L. Knutsen. Pris 12 Sk.

Gangen i det kristelige Lærebegreb, forteilig fremstillet efter de apostoliske Troesartikler, af L. Knutsen. Pris 24 Skill.

Hos Underknekt erholdes:

Praxis Godtjobsatlas. Pris 48 f. Dnrr. Boghandlere tilfaaes 16 1/2 pCt. Rabat.
J. W. Cappelen.

Hos Underknekte og i Landets samtlige Boglader faaes:

En Samling **Smaa Fortællinger** for Skolen. Samlet og Udgiuet af D. Stave. Pris indb. 36 f. Jacob Dybwad.

I Kommission hos Underknekte er idag udkommet:

Blandkorn af A. O. Vinje. 84 f, smukt indbunden 108 f. Alf. Cammermeyer.

Hos Ed. B. Gjertsen i Bergen er udkommet, og erholdes i alle Boglader:

Kristofer Janson: Jon Arason. Syrgespil i fem Akter. Pris 60 f, smukt indb. 96 f.

Hos Ed. B. Gjertsen i Bergen er udkommet, og erholdes i alle Boglader:

Smaakvæde av Henrik Krohn. 20 f, indb. 40 f.

Paa Underknektens Forlag er udkommet: **De smaa Røve** eller den huslige Lyffes Smaafinder. Af Mrs. Harriet Beder Stowe. Overfæt fra Engelsk ved E. L. Pris 40 f heftet, 60 f indb. Eken i Decbr. 1867. G. A. Ulberg.

Hos B. C. Orntoft i Christianssand er udkommet og faaes i Bogladerne: **Sange for Skolen og Hjemmet.** Samlede og udatte for to lige Stemmer af Aug. Abrahamson. Første Hefte, 40 Sange. Pris indb. 15 f.